

Трето приключение на Търкаланъ, Грухталанъ и Патаранъ

Търкулъ - търкулъ,
Търкаланъ,
Мухчо - грухчо,
Грухталанъ,
Патъ-патъръ,
Патаранъ —
На разходка
Сж излѣзли,
Люлка хубава
Видѣли —
Опнато вѣже,

Кждето
Се простирало
Прането.
Тѣ устроиша
Тогава
Малка, весела
Забава.
Търкаланъ каза
Команда: —
На немирната
Си банда —

Да се качатъ
На вѣжето,
Да се люшнатъ
До небето.
Но това веселие
Сладко
Трая, братя,
Твърде кратко.
Тържеството бѣше
Мило,
Но вѣжето бѣше

Гнило.
Запръщѣ и се
Скжсѣ
И станаха
Чудеса:
Вмѣсто смѣхъ
И веселия,
Стана плачъ
И олелия.

Справедливата присжда

Почти всички вестници дадоха
такова обявление:

„Пликъ съ нѣколко десетки бан-
кноти по хиляда лева е изгубенъ по
главната улица на града.Който честенъ
човѣкъ го е намѣрилъ, нека го до-
несе. Ще получи възнаграждение
хиляда лева отъ Петъръ Николовъ.“

Това обявление бѣше дадено
отъ лихварина Петъръ, който макаръ
че не вѣрваше да се намѣри човѣкъ,
който да му занесе паритѣ, все пакъ
хранѣше нѣкаква надежда.

На третия день при бае Петъръ
дойде единъ скромно облѣченъ чо-
вѣкъ и му каза:

— Ето ти паритѣ, бай Петре.
Сиромашъ съмъ, но не желая чуждото

— Браво, отлично, — каза бае
Петъръ — и бързо преброи паритѣ
въ подадения му пликъ.

Десетъ хиляди. Точно толкова.
Но когато взе една отъ тѣхъ, да му
я даде като награда, досвидѣ му се,
че е много и бързо добави:

— Ама тукъ сж само десетъ хи-
лиди, а не единадесетъ. Значи ти
си взелъ вече едната хиляда, опре-
дѣлена като възнаграждение?

— Не съмъ, бай Петре. . .

— Хайде, не отричай.Нали толко-
ва съмъ обещалъ.

— Казвамъ ти, не съмъ взелъ.

Вести

Вече се печати и скоро ще
бжде готова книгата
ЯНЪ ВИБИЯНЪ
Невъроятнитѣ приключения
на едно хлапе.
ОТЪ ЕЛИНЪ ПЕЛИНЪ
Поправена и преработена, тая
повестъ, която печатихме минала-
та година въ Пжтека и която
толкова много увличаше нашитѣ
читатели, ще излѣзе въ хубаво
издание съ художествени кори-
ци и цвѣтни картини.
Издава „Хемусъ“

Деньтъ на книгата.

Тая година деньтъ на книгата ще
се празнува на 10 ноемврий. Въ же-
ланието си чрезъ този празникъ да
култивира въ народа едно правилно
отношение къмъ книгата и да събуди
интереса на всички къмъ четенето и
събирането на хубавитѣ книги, Мини-
стерството на просвѣтата е потърси-
ло сътрудничеството на училищата
и читалищата. Затова М-вото съ спе-
циално окръжно до учителскитѣ инсти-
тутѣ, гимназитѣ и окръжнитѣ учи-
лищни инспектори е препоръчало:

1. Презъ седмицата отъ 12 до 19
ноемврий учителитѣ по български езикъ
и ръководителитѣ на училищнитѣ би-
блиотеки да посветятъ по единъ уче-
бенъ часъ за извънкласни беседи върху
значението на книгата.

2. Всички читалища да уредятъ на
19 ноемврий литературно-музикални за-
бави съ беседи за значението на кни-
гата за народното образование и на-
предѣлка на страната.

3. Да се уредятъ изложби на кни-
гата.

Колкото намѣрихъ, толкова ти доне-
сохъ. Всичко десетъ хилядарки сж,
пъкъ ти и въ обявлението не си
опредѣлилъ точната сума. После, ако
искахъ да взема, щѣхъ да задържа
всичкитѣ. . . Не бихъ ти ги донесълъ.

Правъ бѣше сиромаша, но бай
Петъръ не искаше и да чува. Той
твърдѣше, че паритѣ били единаде-
сетъ хиляди.

Дълго време се препираха двамата,
докато най после работата дошла
до сжда.

Сждията изслуша и двамата. Не
бѣше трудно да се разбере честностъ-
та на едина и нечестностъта на дру-
гия. Сждията се обърна къмъ бай
Петра и му каза:

— Ти твърдишъ, че си изгубилъ
единадесетъ хиляди, а пъкъ тоя
човѣкъ е намѣрилъ всичко десетъ.
Значи тѣзи пари не сж твои. По
тази причина ти ще трѣбва да по-
чакашъ, докато се яви оня, който е
намѣрилъ единадесетъ хиляди.

А на честния сиромашъ сждията
каза:

— А ти, приятелю, вземи ѣи за-
държи тѣзи десетъ хиляди, докато,
се яви този, който е изгубилъ едина-
десетъ. Това е моята присжда. Сега
си вървете!

4. Деньтъ на книгата и седмицата
преди него да се използватъ за по-
пуляризирането дѣлото на читалищата.

Гроздоберътъ. Той е започналъ
въ всички почти лозарски центрове.
По този случай децата отъ основнитѣ
училища и прогимназитѣ, по градове
и села, сж разпуснати за петъ дни

Бюстъ — паметникъ на Яворовъ
На 29 октомврий т. г., недѣля,
ще се открие по тържественъ начинъ
издигнатия въ гр. Чирпанъ бюстъ-па-
метникъ на великия български поетъ-
революционеръ, писателъ — драматургъ.
чирпанския гражданинъ П. К. Яворовъ.
Въ сждия день ще бжде чествувана
19-годишнината отъ смъртъта му. За слу-
чая ще бждатъ поканени видни наши
общественици, поети, писатели, артисти,
журналисти и др.

Училищни. Въ София има сега надъ
200 учители-стажанти, които препода-
ватъ безплатно.

Въ М-вото на нар. просвѣта г-нъ
м-рътъ е заседавалъ съ директоритѣ на
столичнитѣ сръдни учебни заведения,
за обмисляне въпроса за дисциплина въ
училищата.

Щедро дарение. Директорътъ
на III та прогимназия „Графъ Игнатиевъ“
изказва своята и на колегията си бла-
годарностъ на г-жа Трумбева за внесе-
нитѣ отъ нея 3000 (три хиляди лева)
за културно-историческия музей при
прогимназията, по случай 15 години
отъ смъртъта на съпруга ѣ,Петъръ Трум-
бевъ.

За лѣтнитѣ училища. Г-жа Ма-
ра Д-ръ Тодорова, която това лѣто по-
сети нѣкои училища на открито въ Уни-
гария, е говорила въ салона на Учител-
ската каса на тема: „Училища на открито
въ чужбина и у насъ“ Гя е изтъкнала
тѣхното голѣмо значение.

ЗАДАЧА
отъ бай Станю Познавача

Този пжтъ неочаквано получихъ
отъ бай Станя покана!

Едно малко хлапенце дойде въ
редакцията и ми донесе визитна
картичка:

бай Станю Познавачътъ
изобретателъ.

На гърба на картичката бѣ на-
писано съ собствената ржка на бай
Станя:

„За любимия ми Пжтечко. Покан-
вамъ те да дойдешъ у дома не утре,
както други пжтъ, а още днесъ по-
диръ обѣдъ, на 5 часа. Ще има да
видишъ интересни работи. Поздравъ
на всички пжтечковци. — Вашиятъ
бай Станю“.

Друга седмица наистина азъ оти-
вахъ у бай Станя безъ покана винаги
въ четвъртъкъ. Този пжтъ той ме ви-
каше още въ сръда. Какво ли е ста-
нало? Сигурно бай Станю е измис-
лилъ нѣкоя дяволия!

Не взехъ Татунча съ себе си, за-
щото поканата бѣше единъ видъ офи-
циална и се отнасяше само до мене.
Едвамъ дочакахъ опредѣления часъ
и избѣгахъ да отида.

Още като влѣзохъ въ пруста и
чухъ голѣма глъчка. Чувахъ се гла-
сове и смѣхове на възрастни хора.
Азъ се смутихъ. Какво ще правя
между тѣхъ и защо ли ме вика бай
Станю? Да не би да изиграе нѣкоя
комедия съ мене предъ възрастнитѣ?

Докато се колебаехъ да влѣза ли
или да се върна, бай Станю излѣзе
та ме посрещна, хвана ме за ржка и
ме въведе въ голѣмата приемна стая.

— Ела, Пжтечко, — каза той. —
Не се смущавай. Азъ ще те пред-
ставя.

Вжтре сръдъ стаята имаше голѣ-
ма маса и на нея сложени чаши за
чай и разни закуски. Гоститѣ бѣха
прѣснати въ нѣколко групи и си при-
казваха весело и свободно, мжже и
жени.

— Госпожи и господа! — рече
бай Станю, като влѣзохме. — Този
е мойтъ младъ приятелъ Пжтечко.
Вие го знаете по име, но лично не го
познавате, нали? Поканихъ го и него
на гости днесъ. Азъ ще го запозная
съ васъ само така, отдалеко, вмѣсто
да се ржкува по отдѣлно съ всѣкиго,
защото той малко се стѣснява. Ка-
жете му сега добре дошълъ — и ние
ще седнемъ двама съ него настрана
и ще си поприказваме, а вие се за-
бавлявайте както до сега.

— Добре дошълъ и голѣмъ да
пораствеш! — извикаха гоститѣ.

Нищо не можехъ още да разбе-
ра. Защо бѣ ме повикалъ бай Станю
тука? Наистина, интересно. Азъ не
познавахъ нито одного отъ гоститѣ.

Тогава бай Станю ме отведе въ
единъ самотенъ жгълъ, [тури ме да

седна, седна до мене и рече тихо:

— Пжтечко, бжди свободенъ! Азъ
сега ще ти ги представя всички. До
единъ сж мои съседи. Събрахме се
днесъ за едно скромно тържество,
съ чай и закуски. Тържеството ни е
по случай предстоящия празникъ на
нашата Софийска дивизия. Почти
всички сж участвували въ голѣмата
война и затова рекохме да си при-
помнимъ славнитѣ ония времена, ко-
гато нашата желѣзна дивизия берѣ-
ше лаври по бойнитѣ полета. Ето
сега; виждашъ ли тамъ оная група
до прозореца? Тамъ сж Петъръ,
Фрати и Михо Шадарванови — трима
братя. При тѣхъ сж и женитѣ имъ
Станка, Фанка и Любичка. Много доб-
ри хора сж. И тритѣ двойки живѣятъ
наедно и много добре се разбиратъ
помежду си. Кжщата имъ е презъ три
кжщи отъ тука. Голѣмъ дворъ иматъ
съ много овозия.

— Господа и госпожи! — обърна
се бай Станю къмъ гоститѣ. — Вие
се забавлявайте, не гледайте насъ.
Ние съ Пжтечко ще си поприказваме
тука насаме две минути и сетне ще се
присѣдинимъ къмъ цѣлата компания.

Гоститѣ впрочемъ и безъ туй си
приказваха и се смѣха помежду си.

Сетне бай Станю се обърна пакъ
къмъ мене:

— А сега слушай по-нататкъ,
Пжтечко. — Другата група тамъ на-
дѣсно, тѣ сж пжтъ: Серафима Бая-
дерката, сестра на Марко Баядер-
ката, който е до нея отлѣво и годени-
ца на Панайотъ Кокорчовски, кой-
то е отдѣсно. До Панайота пжтъ е
неговиятъ братъ Лазаръ Кокорчов-
ски, а до него тѣхната сестра Бог-
данка Кокорчовска. Богданка пжтъ е
годиница на Марко Баядерката.

— Бай Станю! — пошепнахъ му
азъ отъ своя страна. — Ама ти да
не ме карашъ сега да ги запомня
всички съ имената имъ и да ти ги
повторя? Отказвамъ се предварител-
но! Кой може да запомни толкова
хора, съ такива имена при това?

— Не бой се, не бой се, — каза
бай Станю. — Тѣ вече не останаха.
Има още само трима — ония къмъ
вратата. Тамъ правата госпожица е
Еленка Пържискакалецова, една мно-
го добра шивачка — на цѣлата ма-
хала тя шие всичко. До нея пжтъ
седналиятъ момъкъ е младиятъ поетъ
Аврамъ Пържискакалецовъ — не си
ли го чувалъ поне него?

— Право да си кажа, не съмъ.

— Чудно нѣщо. Той пише стихо-
ве и е братъ на Еленка. А предъ
тѣхъ, облегатъ на масичката, е Роза
Прилепчето — тя е чиновничка нѣ-
кжде въ нѣкое учреждение. Роза
Прилепчето пжтъ е годеница на Ла-
заръ Кокорчовски. . . Това сж всич-
китѣ ми гости! — завърши бай Ста-
ню. — Сега ти ще ме попиташъ, за-
що съмъ те повикалъ нарочно днесъ,
нали?

— Да, бай Станю, очаквамъ съ не-
търпение да ми откриешъ най-сетне
тайната.

— Нѣма никаква тайна. Тѣзи го-
сти ще трѣбва да ги покана следъ
малко да насѣдатъ около масата съ
чая и закускитѣ. Ще прекараме нѣ-
колко часа въ приказки. Но знаешъ
ли, че въ такава голѣма компания
много е важно кой кжде ще седне,
за да се поддържа настроението и
духа на гоститѣ? Представи си, че
азъ съмъ се затруднявалъ да ги на-
редя. Искамъ ти да ми помогнешъ.
Трѣбва да ги наредимъ така, че ни-
кой да не седи до свой близъкъ —
до съпругъ, съпруга, братъ, сестра,
годиницъ, годеница, разбра ли? Всич-
ки трѣбва да се наредятъ разпрѣс-
нато. Сега ние ще ги наредимъ съ
тебе, а въ идния брой на „Пжтека“
ще дадешъ тази задача да я разре-
шатъ пжтечковцитѣ: кой кжде ще
седне?

Дълго мислихме съ бай Станя и
решавахме. Най-сетне ги наредихме
както трѣбва. Който отъ пжтечков-
цитѣ реши тази задача, ще получи
подаръкъ една книга. Ето масата и
хората около нея:

1	2
14	3
13	4
12	5
11	6
10	9 8 7